

mester eller en Justitsminister, der vil drage den paagældende værnepligtige til Ansvar i saa Henseende. Det er for øvrigt en Bestemmelse, der gælder alle Embedsmænd, at de ikke maa forlade Landet uden Rejsetilladelse eller lignende, men jeg tror aldrig, at nogen har skredet ind, fordi man er rejst til Malmø for at spise Frokost.

Det ærede 4de Medlem for 9de Kred (Harald Jensen) kom ind paa det Spørgsmaal i § 29, som ogsaa har været behandlet i Folketinget. Det er ikke af Sparsommelighedshensyn, at man fastholder de 50 Øre, og det er heller ikke, fordi Folketinget eller Justitsministeriet ikke under de Folk, der holdes tilbage, 1 Kr. om Dagen som Tillæg til deres Underholdspenge. Det skulde være dem med Glæde vel undt, for det vil ikke spille nogen nævneværdig Rolle for Statskassen, eller rettere, det spiller slet ingen Rolle, økonomisk set, for Statskassen. Naar man er bleven ved de 50 Øre, skyldes det, at der fra alle Partiers Side er Enighed om, at man skulde bort fra Stoppesystemet, at det kun skulde være en Nødhjælp i denne Lov, men man var bange for, at de værnepligtige eller de befarnede under visse Forhold, navnlig naar det var vanskeligt at faa Hyre, kunde lade sig friste til ikke at gaa paa Session og i Stedet for lade sig stoppe, naar de kunde opnaa 1 Kr. daglig foruden 10 Kr. om Maaned; det er 40 Kr. Men saa skal man vel erindre, at foruden dette Beløb have de deres fulde Arbejdsfrihed og Arbejdskraft til Disposition. Der findes oven i Købet en Bestemmelse om, at saafremt de ere tjenstdygtige, gives der dem Adgang til at faa Arbejde efter de gældende Regler ved Orlogsværftet. Staten søger først at skaffe dem Arbejde ved Orlogsværftet, og hvis det ikke lykkes dem, giver man dem deres fulde Frihed til at søge et hvilket som helst andet Arbejde paa det paagældende Sted. Desforuden have de ogsaa Ret til at gaa saavel i indenrigs Fart som i kortere udenrigs Fart med danske Skibe, det sidste dog kun mod, at der for Mønstringsbestyrelsen stilles Sikkerhed for, at de møde i rette Tid. En Sømand kan sejle alle Vegne i indenrigs Fart og mod at stille Sikkerhed ogsaa i udenrigs Fart og faar endda af Staten 10 Kr. maanedlig samt 50 Øre daglig. Det maa ikke glemmes. Jeg maa saaledes tage Afstand fra, at denne Bestemmelse er indsat af Sparsommelighedshensyn, det er af reelle Hensyn, for at naa det Maal, som fra alle Parters Side

menes at være det rette paa dette Punkt, nemlig at komme bort fra Stoppesystemet.

Til disse Bemærkninger kan jeg indskrænke mig, og jeg skal tillade mig at anbefale, at dette Lovforslag maa nyde hurtig og velvillig Behandling i dette Ting.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Hey: Jeg tillader mig at foreslaa, at Forslaget henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Opførelse af et Sindssygehospital og en dertil knyttet Sikringsanstalt paa Sjælland.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1715).

Sagen sattes til Forhandling.

Piper: Det er jo en kendt Sag, ikke mindst for alle dem, som have haft med kommunale Sager at gøre, hvor knap Plads der har været paa Sindsygeanstalterne i en længere Aarrække, og det maa i høj Grad beklages, at Forholdene ere saadanne, at man har maattet anbringe sindsyge paa Steder, hvor de ikke havde hjemme, og hvor det Ophold, som kunde skaffes dem, ikke svarede til, hvad der burde ydes disse sindssyge. Man har i høj Grad maattet tage til Takke med at anbringe dem paa Amtssygehuse, mange Gange paa Fattiggaarde og undertiden i private Hjem uden Tilsyn. Og hvad der var endnu mere sørgeligt at se, var, at naar Patienterne bleve syge, hengik der lang Tid, inden ganske friske Tilfælde kunde blive tagne under Behandling. Man unddrog derved de paagældende Patienter den Fordel, Loven hjemlede dem, at nyde godt af vederlagsfri Behandling i 3 Maaneder; og man har ganske sikkert forringet Chancerne for, at de kunde blive hel-